

ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ, 29 ՅՈՒՆԻ, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, րուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 125

ԱՍՏՈՒԱԾ ԿԸ ՊԱՇՏՊԱՆԷ ԻՐԵՆՆԵՐԸ

Տիրոջ ապաւինողը Սիոն լեռան պէս
անասան է, եւ յաւէտ անշարժելի:
Ինչպէս Երուսաղէմը շրջապատուած է լեռներով,
այնպէս Տէրը պարիսպի պէս իր ժողովուրդը կը շրջապատէ
այժմէն մինչեւ յաւիտեան:
Անիկա թոյլ պիտի չտայ որ ամբարիշտները շարունակ իշխեն
արդարներուն վիճակուած երկրին վրայ,
որպէսզի արդարները չփորձուին
իրենց եւս անիրաւութիւն գործելու:
Տէրը բարիք կ'ընէ բարիներուն
եւ սրտով ուղիղներուն.
Իսկ անոնք որոնք անհաւատարմութեամբ կը մոլորին,
Տէրը զանոնք պիտի արտաքսէ
անօրէնութիւն գործողներուն հետ միասին:
Խաղաղութիւն Աստուծոյ ժողովուրդին:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

*Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:*

*Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:*

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԹԹԸ

ՄԱՐԳԱՐԷՈՒԹԻՒՄ ԵՐԵՄԻԱՅԻ

45-46 ԳԼՈՒԽ

ԱՍՏՈՒԾՈՑ ԽՈՍՏՈՒՄԸ ԲԱՐՈՒՔԻՆ (45:1-5)

Բնական է, երբ Բարուք ոչ միայն Երեմիայեն պարզամտերը լսելով կ'արձանագրեր, այլ նաև կը մրաձեր այդ պարզամտերուն մասին, եւ իբրեւ մարդ, վարահաբեր պահ մը սարսափ պիտի ապրեր այդ պարզամտերուն ահադրութեան պարճառով, որուն համար ալ ահա Աստուծոյ խոստումը կու գայ քաջալերելու, խրախուսելու եւ վարահեցնելու թէ Տէրը պիտի պահէ զինք. «**Ահա ես ամէն մարմնի վրայ չարիք պիտի բերեմ, բայց քու կեանքդ քեզի աւարի մը պէս պիտի փրամ քու ամէն երթալու փեղերդ**» (5 հմբ): Բնական է, որ կացութիւններ, պարագաներ կրնան մեր վրայ ազդել, եւ իբրեւ մարդ հանկարծ կրնանք յուսահարիլ, փեղի փայլ, վարահոյսիւն կորսնցնել, վախն ու սարսափը մեզ պարեն, եւ ահա հաւաքի մեր հիմերը կրնան խախտիլ: Աստուած, այս բոլորը զիտնալով, ու մանաւանդ մեր մարդկային դրուածքը, միշտ կը քաջալերէ փայլով յոյսը եւ վարահեցնելով թէ Ինք մեզի հետ է: Այդ իսկ էր նաև պարզամտ մեր Տիրոջ Յիսուս Քրիստոսի երբ սերմնացանին առակով ցոյց փուսա թէ ինչպէս նեղութիւնները, հալածանքները, կեանքի հոգսերը կրնան պարճառ ըլլալ որ մեր մէջ ինկած Աստուծոյ Խօսքին սերմերը փեղ չգորնեն, չաճին, այլ ընդհակառակը, յուսահարինք եւ փեղի փանք: Կամ մէկ այլ ուրիշ առիթով մը Իր աշակերտներուն պիտի ըսեր, «Մշխարհի վրայ նեղութիւն պիտի ունենաք, բայց քաջալերուեցէք, որովհետեւ Ես յաղթեցի աշխարհին» (Յովի 16:33): Ահա նոյն պարզամտ այսօր մեզի: Այսօրուան իրավիճակները մեզ կանհանգստացնեն, կը յուսահարեցնեն, կը փկարացնեն, կը մոլորեցնեն, բայց մեր սրտերուն ու մտքերուն մէջ ամուր պահենք Աստուծոյ խոստումը, ձեզի հետ եմ մի վախնաք:

ԵԳԻՊՏՈՍ ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՍՈՐԷՆ ԿԸ ՊԱՐՏՈՒԻ (46:1-12)

Աստուած ոչ միայն Իր ժողովուրդին համար դարաստան կը փեսնէ, այլ նաև միւս ազգերուն, որովհետեւ միւս ազգերուն ալ Աստուածն է, Ինքն է արարիչը երկինքին ու երկրին եւ բոլոր արարածներուն, ինչպէս նաև բոլորին դարաստորը: Ահա այդ իսկ հասկացողութեամբ, այս եւ յաջորդող գլուխները այդ դարաստանը ցոյց կու փան: Առաջին պարզամտ կ'ուղղուի Եգիպտոսին ու Եգիպտացիներու թագաւորին, Փարաւոն Նեքաուվին: Արեւներ այնպէս կը թուի թէ պէտք եղած զօրքը, ուժը, կարողութիւնը ունին պարտագմելու, սակայն երբ հարցը կը վերաբերի Աստուծոյ հետ, այն արեւն ամենազօրաւոր կարծուած կայսրութիւնը ահա փախչելով, նոյնիսկ երեւ չնայելով ահ ու դողի մէջ է, որովհետեւ «**Այսօր զօրքերու Տէր Եհովային վրէժնորդութեան օրն է, որ իր թշնամիներէն վրէժ առնէ**» (10 հմբ): Վրէժ-խնդրութեան օր, նաև կը նշանակէ դարաստանի օր: Այս պարագային ժամանակաւորին մէջ պարահաճը պարզապէս նախաճաշակ մըն է գալիք վերջին դարաստանի օրուան: Այո, Տէրը կ'օգտագործէ Բաբելոնը որպէսզի Իր դարաստանը փեսնէ, բայց աւարտին նաև Բաբելոնի կարգը կու գայ, որովհետեւ այնպէս կը կարծէ, թէ այդ բոլորը կարարողը ինքն է, սակայն ինք Աստուծոյ ձեռքին մէջ պարզապէս գործիք մըն է: Ուստի եթէ երբեք հպարտացաւ, որ արդէն պիտի հպարտանայ, այն ժամանակ նաև իր բաժինն ալ պիտի առնէ դարաստանէն:

Ինչպիսի դեղեր, միջոցներ ալ օգտագործեն, ի գուր, որովհետեւ պիտի չազարին Աստուծոյ դարաստանէն: Հերարքրականօրէն Եգիպտոսին կոյս աղջիկ կը կոչէ, որ կը նշանակէ երբեք պարտութիւն փեսած չէր, բայց արդէն ժամանակը հասած է այդ պարտութիւնը կրելու:

ՆԱԲՈՒԳՈՂՈՆՍՈՐԷՆ ԳԱՆՈՒՄՍԸ (46:13-26)

Հերարքրականօրէն Տէրը կը թելադրէ մարգարէին, որ այս մարգարէութիւնները արձանագրուին ու պարմուին Մագդողի, Մեմփիսի ու Տափնասի մէջ: Ինչո՞ւ: Որովհետեւ այս երեք գլխաւոր քաղաքներու մէջ ապաստան ուզեցին գրնել Իսրայէլացիները: Անով Աստուած կ'ուզէ ցոյց փայլ, որ այս քաղաքները եթէ ապահով կը կարծուէին, բայց պիտի կոտորուին: Առաւել եւս, Տէրը կ'ըսէ. «**Ահա ես Նովացի Ամոնին եւ Փարաւոնին ու Եգիպտոսին եւ անոր աստուածներուն ու թագաւորներուն, այսինքն՝ Փարաւոնին ու անոր ասպաինողներուն պարտուիսա պիտի բերեմ, ու զանոնք իրենց հոգին փնտրողներուն ձեռքը ու Բաբելոնի Նարուգողոնտոր թագաւորին ձեռքը պիտի մարմնեն**» (25-26 հմբ): Ահա Տիրոջ դարաստանին յարակութիւնը: Եթէ Տէրը որոշեց, ով պիտի կարենայ եր կեցնել այդ որոշումը:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐՆԸ ՊԻՏԻ ԱԶԱՏԷ (46:27-28)

Ահա ամեն մէկ հարուածին կը յաջորդէ Աստուծոյ խոստումին արտայայտութիւնը. «**Բայց դուն, ով իմ ծառաս Յակոբ, մի՛ վախնար, եւ ո՛վ Իսրայէլ, մի՛ զարհուրիր, որովհետեւ ահա ես քեզ հեռուէն եւ քու սերունդդ իրենց գերութեան երկրէն պիտի ազատեմ**» (27 հմբ): Ասոր համար է որ Տէրը հաւարարիմ է Իր Կուսած խոստումին ու նախանձախնդիր է Իր գործերուն մէջ: Եթէ Տէրը խոստացաւ փրկել, ուրեմն կը նշանակէ պիտի փրկէ: Տեսէք, սակայն, արտայայտութիւնը Տիրոջ. «Բայց դուն, ով իմ ծառաս Յակոբ, մի՛ վախնար»: Երեւոյթը սարսափելի է, ահաւոր է մահ, կոտորած, որ անպայման վախ կը պարճառէ, բայց Տէրը կու գայ այդ ներքին խաղաղութիւնը փալու, բայց որո՞ւ. Իր ծառային: Այսինքն՝ անոր որ հաւարարիմ է Իրեն: Անոր, որ միայն Տիրոջ ծառայեց ու հաւարարմութեամբ կը շարունակէ ծառայել: Մի՛ վախնար ու մի՛ զարհուրիր, որովհետեւ քեզ պիտի ազատեմ գերութեան երկրէն: Այսինքն՝ գերութեան պիտի երթայ, կոտորած պիտի փեսնէ, բայց աւարտին Տէրը պիտի ազատէ: Այնպէս չէ որ այդ բոլորէն գերծ պիտի մնայ: Այդ բոլորէն պիտի անցնի, բայց Տէրը աւարտին պիտի ազատէ: Պիտի ազատէ մեծ կորուստ, բնաջնջում, մեղքի սարկութենէն: